

Biz mətbuat işçiləri söz adamıyıq. Nəyimiz olmasa da, bazamız sözlə doludur, zəngindir. İstənilən mövzuya dürlü-dürlü söz yağdıran biriyik. Amma bu gün nədənsə mənimçün çox əziz olan, yaxından tanıdığım birinin haqqında söz yazmaqda çətinlik çəkirəm.

Azərbaycan mətbuatında öz çəkisi, öz yeri olduğu halda, çoxlarının onu "mətbuatın cəfakəsi", bəzilərinin hətta "mətbuatın fəhləsi" adlandırdığı, illərdir jurnalistikamızdakı fəaliyyətindən iş yoldaşı kimi xəbərim olduğu halda belə, yenə də çətinlik çəkirəm, bilirsiniz niyə?!

Çünki onun kimliyini təsdiq edən iki vəsiqəsi var: birində jurnalist Daşdəmir Əjdəroğlu Tağıyevdir. O Daşdəmir ki, həmkarları, qələm dostları hamısı onu tanıyır. Bilirlər ki, Daşdəmir ölkəmizin əsrarəngiz bir diyarında - İsmayıl rayonunun Başqal qəsəbəsində anadan olub. Bakı Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsini bitirib.

Jurnalistika ilə bağlı əmək fəaliyyətinə o vaxtlar yenicə işıq üzü görən "Ədalət" qəzetində başlayıb. "Ədalət" qəzetində məsul katib kimi işlədiyi dövrdən bu günədək qələmini yerə qoymayıb. Minlərlə publisistik məqaləsi çap olunub. O, təkcə öz yazıları üçün deyil, bir çox həmkarının yazıb-yaratması üçün də əlindən gələn köməyi əsirgəməyib. Onlarca qəzetin işıq üzü görməsində əməyi olub, onlarla əməkdaşlıq edib. Daşdəmir Tağıyev 20-yə yaxın kitabın redaktorudur. Yüzdən çox kitabı rəy və ön söz yazıb. "Xatirələrə sığmayan ömür" isə ilk kitabıdır. "Yarımçıq qalan ömür", "Bas-

qalın Miryavər abidəsi" və neçə-neçə kitabın müəllifidir.

D. Tağıyev hazırda Milli Məclisin orqanı olan rəsmi dövlət qəzeti "Azərbaycan"da çalışır, qəzetin məsul katibinin müavini. Onun çalışdığı bu illər, mətbuat sahəsindəki əməyi və xidməti Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən yüksək qiymətləndirilib. 2013-cü ildə jurnalistlər üçün inşa edilmiş binadan ona da mənzil verilib. Bundan başqa müxtəlif ictimai qurumlar tərəfindən "Peşəkar jurnalist", "Vidədanlı qələm", "Qızıl qələm" media mükafatlarına layiq görülüb. Daşdəmir Əjdəroğlunun xidmətləri, hətta yazdığı məqalələri haqqında bir-bir geniş söz açə bilərəm. Çünki "dostum - kardaşım" dediyim bu insanla illərdir bir yerdə çalışırıq. Əvvəl "Qarabağ" qəzetində, redaksiyamızda Qarabağ mövzusunda, qanlı savaşın ağrı-acıları, eyni zamanda, ölkəmizə qarşı ədalətsizlikləri ifşa edən dəyərli məqalələrin müəllifi kimi "ən yaxşı qarabağlı" adını qazanmışdı, sonra isə 18 ildir ki, "Azərbaycan" qəzetində çiyindəşiq. Neçə gündür ki, Daşdəmir müəllimin haqqında qəzetlərdə, saytlarda, sosial şəbəkələrdə həmkarlarımızın yazdığı bir-birindən dəyərli məqalələrinə rast gəlirəm və oxuduqca qəl-

bimi iftixar hissi bürüyür. Öz-özümə deyirəm, axı mən də tanıyıram Daşdəmir Əjdəroğlunu, özü də çoxlarından daha dəqiq. Hələ 1994-cü ildə adını bilmədiyim bir oğlanın "Azərbaycan" nəşriyyatında dayanacaqda avtobusdan düşən bütün qadınların yol pulunu verdiyi vaxtdan... Nəşriyyatda az qala xeyriyyəçi kimi tanınan və bəzilərinin onun bu səxavətindən, ürəyitemizliyindən hər mənada istifadə etdiklərini gördüyüm vaxtdan...

Daşdəmirin bütün məziyyətlərini bildiyim halda, bəs niyə çətinlik çəkirəm onun haqqında məqalə yazmağa?!

Çünki yuxarıda qeyd etdiyim kimi, Daşdəmirin iki vəsiqəsi var, birincisindən saatlarla danışə bilərəm. İkincisindən isə danışmağa ehtiyat edirəm. Daşdəmirin ikinci adı səmimiyyətdir. Ona görə ehtiyat edirəm. Gərək söylədiyim hər kəlmə onun boyuna biçilsin. Nə ölçüsündən böyük, nə də kiçik olsun. Əslində Daşdəmirin peşə fəaliyyəti haqqında hələ az yazılıb, az deyilib. Amma mənim fikrimcə bütün peşələrin ustası, peşəkarı olmaq mümkündür və bu, o qədər də özəllik deyil. Əsl özəllik insanlığın peşəkarı olmaqdır, yeni bilik vacibdi, lakin insan olmaq ondan da vacibdi...

Mən insanlığın peşəkarı olan Daşdəmirdən yazmaq istəyirəm. Illərdir "dostum, kardaşım" dediyim Daşdəmir Əjdəroğlundan. Daşdəmir əsl ziyalıdır, sadədir, səmimidir. Fərqli biridir.

Ətiraf edərk ki, çoxlarımız bəzən iş yerlərimizi, bəzən də guya nüfuzumuzu qorumaq üçün kraxmallanmış, ütülənmiş kimi görünməyə çalışırıq. Daşdəmirin xoşbəxtliyi ondadır ki, harada olmasından, hansı mövqedə dayanmasından asılı ol-

mayaq dəyişməzdir, özüdür. Xeyirxah, mərhəmətli, yaxşılıqdan zövq alan, iş vaxtı məsuliyyətli, zəhmətkeş, yaxşıya-pisə fərq qoymadan tikəsini hamıyla bölüşəndi Daşdəmir...

Hər adamın işi deyil, 60 il yaşayıb özü üçün yaşamamaq, başqaları üçün yaşamaq. Hər adamın işi deyil, taleyi özünə gülməyəndə belə, dünyanı gözəl görmək, insanları sevməyi bacarmaq, xeyirxahlıq niyyətlərini itirməmək...

O qədər sadədir, o qədər sadədir ki, Daşdəmir Əjdəroğlu - bəzən bunun üçün ona irad tutanlar da olur. Amma o kəslər anlamırlar ki, onun sadəliyi əsl əsələtdir. Düşünürəm nə yaxşı ki, belə bir səmimi insanla bir yerdə çalışıram. O, bizim iş yoldaşımızdır... Amma yenə deyirəm səmimi insanlar haqqında söz yazmaq çox çətindir, çətin olduğu qədər də xoşdur, gözəldir...

Əziz iş yoldaşım, dostum-kardaşım, 60-ın yüzə gedən yolları özünə açıq olsun. Sənə hər yaşında müvəffəqiyyət arzulayıram və bir də özünə nur gətirən xoş niyyətlərinin heç vaxt əskik olmamasını...

**Hörmətlə:
Zəkürə QULİYEVA**